

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

28. Dies Octobris. Amor non amatur. Jacobonus in vita.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

Judicem, & Remuneratorem, in gloriam, in triumphum cœlestis gloriæ, *Daret*: ad unionem nostræ naturæ, ad nuditatem, paupertatem, ad labores, & incommoda hujus vitæ, ad contumelias, & persecutiones, ad alapas, & sputa, ad flagella, & spinas, ad omne genus probrorum, & dolorum, ad crucem, denique ad mortem. *Ut omnis qui credit, &c.* Totum id fecit, ut nos ab exitio sempiterno, cui addicti eramus, eriperet, & externâ vitâ donaret: nec à nobis requirit aliud, quàm ut credamus in Filium, eique serviamus, & diligamus. Qui sic, & tantum te dilexit, necdum ingrâtè vel tantillum diligis? Imò Domino cœli præfers pauxillum terræ? Verè

Urit amor cæcus, non est amor arbiter æquus,

Nam deforme pecus, judicat esse decus

28. DIES OCTOBRIS.

Amor non amatur. Jacobonus in vita.

Maximus a. I. **N**on amari summum Bonantis est
dolor, tam
ratus in certis
Dei amor.
Divi Francisci Familiâ, Vir præcellens sanctimoniâ.
Qui cum videret tantam esse amantium Deum, qui
est Charitas, caritatem, ut erat ipsi Deus charissimus,
incedebat mæsto, & in solum dejecto vultu, non sine
copioso fletu, ac oris planctu, & cordis luctu. Alii
per compita ei obvii, cum viderent genas tam uberibus
perfusas lachrymis, toties gementem, singultientem,
ac præ mærorismagnitudine, tantum non exanimem,
ab eo studiosè quærunt: ecquid ita ploret,
quid deploret, cur tam copiosa in oculis lachrymæ,

cur tam acerbae in lingua querimoniae, quid ei finis
 stri evenisset: promptos se ad succurrendum, mo-
 do causam suggerat tam vasti doloris. Frustra ro-
 gant, rogatus non respondet. Dolor magnus vel
 honorari silentio. Non est ergo qui consoletur eum
 non est usque ad unum, quia magna est velut mar-
 contritio eius. Tandem multorum importunitate
 compulsus, ductis prius ex imo pectore immanibus
 suspiriis: vos, inquit, petitis silentio digniorem, quam
 eloquio lamentandi causam? Amor non amatur. Il-
 le unus deberet esse omnium hominum qui fuerunt
 fuerunt, erunt maximus dolor, quia non amatur. A-
 mor.

II. Quid est hoc? obstupescite caeli super hoc.
 Ubi iudicium, ubi prudentia, ubi ratio, ubi fides?
 Amantur opes, nullam nobis allaturae operam: qui-
 vilis? Amantur honores, tituli, dignitates, qui-
 star umbræ prætereunte, quid vanius? Amantur
 spurcae voluptates, quas aliud nil consequitur nisi
 mœstum poenitere, quid foedius? Amatur mundus,
 amatur caro, amatur Dæmon, hostes nostri capi-
 talissimi. Denique omnia odio dignissima amantur.
 Amor non amatur. Qui nos condidit, conditio
 conservat, conservatos tot favoribus, beneficiis,
 gratis locupletat, locupletatis, Regnum suum pro-
 mittit in præmium; qui nobis aërem quo spiramus,
 alimenta quibus vescimur, vestes quibus tegimur,
 terram, qua sustinemur, solem quo illustramur, ani-
 mam qua vivimus, denique omnia sua, ac tandem le-
 gratis, nobis ingratis largitus est, hoc est, Amor non
 amatur. Ille qui unus quidquid usquam in rebus pro-
 creatis est amabile, condidit, à quo res omnes suaves
 dul-

Octob.

Tessera.

859

dulcedinem; venustæ formam, splendidæ lumen, spirantia vitam, intelligentia rationem, res denique omnes perfectæ perfectionem, & quomodocunque bonæ bonitatem hauserunt. Ille, qui est illicium omnis amoris, consummatio omnis desiderii, terminus omnis motionis, satietas omnis appetitionis, quies omnis voluntatis, centrum, & finis totius universi; denique, Amor non amatur. Odium amatur, & amor non amatur.

III. Latet Deus in corde meo, est absconditus in pectore, fluit per venas meas, insidet fibris meis, circumscribitur meis visceribus, insinuat se per medullas, in me, & in qualibet parte mei, totus Deus est collectus, totus completus, totus præsens, cum universa Potentia, Sapientia, Bonitate, cæterisque perfectionibus suis. Convertere nunc oculos tuos, ô Anima! ad te introrsum in fundum cordis tui; ibi si lente creaturarum strepitu, & importunarum cogitationum cessante tumultu, illum alloquere, & cum illo colloquere, qui est Sapientia Patris, & centrum tui cordis. Obsecro Domine, si inveni gratiam in oculis tuis, liceat mihi pauca quærere, ô Bonitas, quid est quod me ames, & sic ames, cum odisse me deberent omnes creaturæ? Quid est quod amari cupias à me, inter amatores tuos me seligens, qui indignus sum, qui sim inter Dæmones, servus eorum factus? O amor mundi, & gaudium cæli, quid tibi, & mihi, qui debeo odium, esse & horror totius universi? Similis similem amat, quid tu optimus, diligis me pessimum? Quid tu sapientia, amas me stultitiâ? Potentia, infirmitatem, Misericordia miseriam, Pulchritudo turpitudinem, Scientia ignorantiam, quid

quid denique tibi Bonitas, amas me malitiam? Anima in corpore, vel nunc amare eum, qui ab initio sine initio te amavit & in fine sine fine te amat, ab aeterno expectavit, ut eum amares, & in aeterno deinceps paratus est te amare. Paciscar Dominum cum, ut olim sponsa tua Catharina. Domine, cogita de me, & ego cogitabo de te. Beatum pactum quo acquiritur caelum, in ò Dominus caeli. Quia hinc exclamem:

O felix pactum, summo cum Numine factum!

29. DIES OCTOB.

Felix commercium, ubi datur lutum, tollitur aurum. *Petrus Damianus l. 7. ep. 7. ad Agnet.*

Commer- 1.
cium cum
Deo.

Victurum te existimares saecula, si quantum est lutum platea, tantum esset aurum tua crumena. In tua est fortuna, tale, dum volueris, inire commercium. Plus tibi, credo, est caelum, quam omne aurum. Desideret terram, hoc est, lutum, accipis caelum: despice terrena dabuntur tibi caelestia; sperne humana, acquiesce divina. Si hinc esset in terris locus, ubi foret gazophylacium Christi, nonne malle collocaritas pecunias in tuo sacrosancto gazophylacio, quam in tuo mofido marsupio? Festive B. Alcuinus: (a) *Avarus, inquit, aurum querit, & quid in auro, nisi species carnis? Nonne unus panis esurienti melior est, quam montis aureus? Aurum prodesse potest danti, non accipienti. Iudicemus divitias in presenti, ut in futuro possideamus illas. Nam pauperis manus, gazophylacium est Christi.*

(a) Ep. 66.